

குடும்பம்  
பத்திரிகை

வாராந்தர்  
**ராமர்**

26-6-2005  
5. 6



குழந்தைகள் படுத்துக்கொண்டதும் அம்மா அல்லது பாட்டி பக்கத்தில் படுத்துக்கொண்டு கதை சொல்லுவார்கள். பெரும்பாலும் இராமாயணம், மகாபாரதக் கதையாகத்தான் இருக்கும். “ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜூ இருந்தாராம்...” என்று நாடோடிக் கதையாகவும் இருக்கும். கதை கேட்டுக்கொண்டே குழந்தைகள்



புவனேசவரி

தூங்கிவிடுவார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் அப்படி ஒரு காலம் இருந்தது. இப்போது அந்தக் காலம் மலையேறிவிட்டது. அம்மாக்களுக்கும் கதை சொல்லத் தெரியாது! பிள்ளைகளும் கதை கேட்கத் தயாராக இல்லை! தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டே தூங்குகிறார்கள்!

தொலைக்காட்சியில் எல்லாமே நல்ல காட்சிகளாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது! “கட்டிப் புடிடா... கட்டிப் புடிடா...”, “நேந்து

# பாப்பா... பாப்பா... குழந்தை கேட்டு!

இராத்திரி அம்மா...”, “கல்யாணம் தான் கட்டிக்கிட்டு ஓடிப் போலாமா... இல்லை, ஓடிப்போய் தாவியைத் தான்

கட்டிக்கிடலாமா...” காட்சிகள் தான் தொ.கா.வில் அதிகம்! இந்தக் காட்சிகளைத் தான் குழந்தைகளும் ஆட்டம் போட்டுப் பார்க்கிறார்கள்! தொ.கா.கேடு!

பிள்ளைகள் நீண்ட நேரம் தொ.கா.பார்ப்பதேகேடு என்பது உறுதி செய்யப்பட்ட உண்மை ஆகும்! அதிலும், “ஓடிப் போய்தான்...” போன்ற பாட்டுக்களை கேட்கும் பிள்ளைகளின் மனநலம் எப்படியிருக்கும்?

பாட்டி சொன்ன கதைகள் அப்படி அல்ல! அந்தக் கதைகள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல பண்புகளைக் கற்றுக் கொடுத்தன. குழந்தைகள் ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர்களாக வளர்ந்தார்கள். சிவாஜி மாவீரனாக வளர்ந்ததற்குக் காரணம், சின்ன வயதில் அவருடைய தாயார் சொன்ன கதைகள்தான் என்பார்கள்! வயிற்றில் வளரும் குழந்தைகள்கூட கதை கேட்பார்கள் என்று இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள்!

**காலம் மாறுகிறது!**

பிள்ளைகளுக்குப் பழைய பாட்டி கதைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று இன்றைய தாய்மார்கள் விரும்புகிறார்கள்!

குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பெண்கள், தங்கள்

குழந்தைகளுக்கு அழகான—அருமையான—அறிவுரை நிறைந்த கதைகளை சொல்ல வேண்டும்; இது



இராமாயண சிதை

அவர்களிடம் நல்ல பண்புகளை வளர்க்கும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள்!

ஆனால், கதைகள் தெரிய வில்லை! கதை சொல்லவும் தெரிய வில்லை!! நேரமும் இல்லை!!!

இந்தப் பாட்டி கதைகள் குறுந்தகடுகளில் (சி.டி.) இருந்தால், பிள்ளைகளே ஒவியரப்பிப் பார்த்துக்கொள்ளுவார்கள்! வண்ணப்படங்களுடன் கதை சொன்னால், ஆர்வமாக ஒளிபரப்பிப் பார்ப்பார்கள்! அம்மாக்கள்கூட உடனஷ்டார்ந்து பார்ப்பார்கள்!

எனவே, பாட்டி கதைகள் இப்போது குறுந்தகடுகளில் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றன!

**புவனேசவரி**

சென்னை ஆதம்பாக்கத்தைச் சேர்ந்த புவனேசவரி, இதுபோன்ற

குறுந்தகடுகளை தொடர்ந்து வெளியிடுகிறார்!

இராமாயணத்தில் பாலகாண்டம், அயோத்தியாகாண்டம் இரண்டையும் படக்கதை குறுந்தகடுகளாக உருவாக்கியிருக்கிறார்.

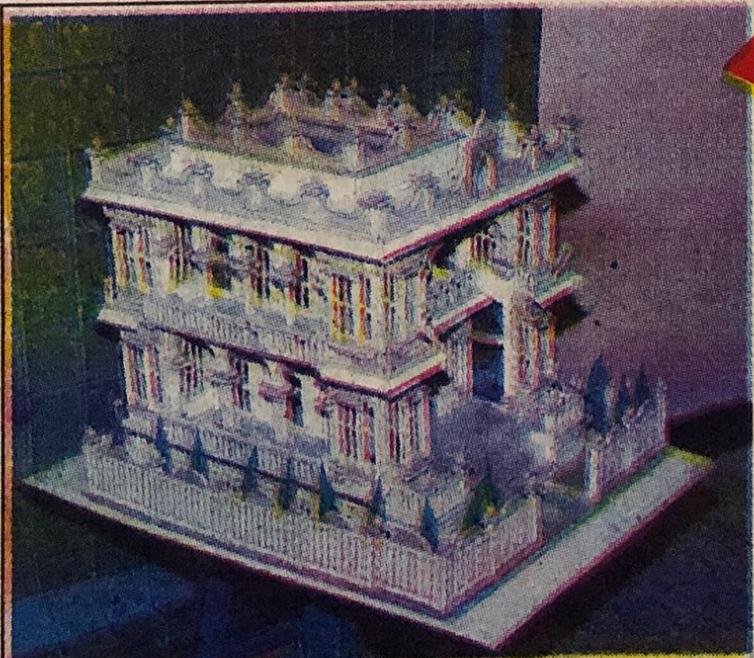
இதுவரை 20 குறுந்தகடுகள் வெளியிட்டுள்ளார். தாத்தாபாட்டி கதை, பேரன் பேத்தி பாடல், தெனாவிராமன் கதை, சசாப்நீதிக்கதை, மூல்லா சிரிப்புக்கதை அதில் அடங்கும். திருக்குறளைக் கூட படக்கதையாகக் கொள்ள வெளியிட்டுள்ளார். திருவாசகம், கந்தசஷ்டி கவசம் ஆகியவையும் வெளிவெந்துள்ளன. தமிழ் கற்க, மழலை மொட்டுகள், மழலை முத்துகள், மழலை சந்தம் என்று பல.

### கணினி பட்டதாரி!

புவனேசவரி கணினி கற்றவர். அதில் “எம்.எஸ்சி.” பட்டம் பெற்றவர். அமெரிக்காவிலிருந்து வேலைக்கு அழைப்பு வந்தும், போகாமல், சொந்தத் தொழிலில் இறங்கினார். ஒரே ஒரு கணினியுடன் பயிற்சி நிலையம் தொடங்கினார். இன்று அது ஆலமரமாக விழுதுவிட்டு, விரிந்து விட்டது. இதுவரை தமிழில் 35 கணினி நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அவற்றுள் சில பாடநூலாக உள்ளன!

புவனேசவரி யை நேரில் சந்தித்தோம்.

நாம்: பாட்டி கதைகளை குறுந்தகட்டில் வெளியிடும்



அட்டை மாளிகை

## தமிழ் அரச்சனையை ஏற்கமுடியாது!

காஞ்சி மகா பெரியவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மடாதிபதிகளை கூட்டி, ஒரு சங்கம் அமைத்தார். அந்த சங்கத்தின் கூட்டம் ஒருமுறை நடந்தபோது, மதுரை பெரிய ஆதினம் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்.

கோவில்களைக் கட்டியது, தமிழ் மன்னர்கள். அதற்கு உதவி செய்தது, உழைப்புக் கொடுத்தது, வியர்வை கொடுத்தது, வீரியம் கொடுத்தது, கல் சமந்தது, மன் சமந்தது எல்லாம் தமிழர்கள். கல் சமந்தது, மன் சமந்து கோவில் கட்டியவனுக்கு சாமியை பூசை செய்யத் தடை ஏன்?

வடநாட்டில், காசியில்கூட கோவிலுக்கு வருகிறவர்கள் அவர்களே பூசை செய்கிறார்கள். அதுபோல இங்கேயும் அனைவரும் பூசை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும். அதற்கு வசதியாகத் தமிழில் அரச்சனைகள் நடைபெற வேண்டும்” என்று மதுரை ஆதினம் கூறினார்.

அவரது கருத்தை மகா பெரியவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ‘குத்ராள் பூஜை பண்றது, அதுவும் தமிழில் பண்றது ஏத்துக்க முடியாது’ என்றார், மகா பெரியவர்!

— அக்னி கோத்திரம் ராமானுச தாதாச்சாரியார். (மடாதிபதிகள் சங்கம் அமைய மகா பெரியவருக்கு உதவி செய்தவர்.)

என்னம் எப்படி ஏற்பட்டது?

புவனேசவரி: என் சகோதரி அமெரிக்காவில் இருக்கிறான். குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்ல அவளுக்கு ஆசை. ஆனால், கதை தெரியாது! இதுதான் என்னை குறுந்தகடுகள் வெளியிடத் தூண்டின! இப்போதும்கூட வெளி நாட்டுத் தமிழர்கள் பெருமளவில் விரும்பி வாங்குகிறார்கள்.

நாம்: நீங்களே குறுந்தகடுகளை தயாரிக்கிறீர்களா?

புவி: ஒரு குறுந்தகடு தயாரிக்க 90 நாள் ஆகும். கதை, கதாபாத்திர அமைப்பு, உரையாடல் பின்னணி குரல் என்று 90 சத வேலையை நான் செய்து விடுகிறேன். இதற்காக நான் தோறும் அதிகாலை.

3.30 மனிக்கு நான் விழித்து எழுகிறேன். இரவு 11 மணி வரை வேலை செய்கிறேன்.

நாம்: குறுந்தகடு களுக்கு வரவேற்பு எப்படி இருக்கிறது?

புவி: நல்ல வரவேற்பு இருப்ப தால்தான் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறேன். ஆங்கிலம், தெலுங்கு மொழியில்கூட இந்தக் குறுந்தகடுகளை மாற்றித்தர முடியும்.

புவனேசவரிக்கு எழுதுவதில் ஆர்வம் உண்டு. எட்டாம் வகுப்பு படிக்கும்போதே, முதல் கதையை எழுதினார். கதையின் பெயர்—“செய்யும் தொழிலே தெய்வம்!”

இன்றும் அப்படி நினைப்பது தான் புவனேசவரியின் வேகமான முன்னேற்றத்துக்குக் காரணம்! ★

## கண் பார்த்ததை கை செய்யும்!

கண் பார்த்தால்—கை செய்யும் என்பார்கள். நெல்லை சி.மு.ஆ. அப்துல்ரகுமான் எந்தக் கட்டிடத்தைப் பார்த்தாலும் அதை, அச்சில் வார்த்தாற் போல்—அப்படியே வடிவமைத்து செய்துவிடுவார். அட்டையை வெட்டி—அப்துல்ரகுமான் பசை கொண்டு ஓட்டியும், களிமண்ணாலும், ‘தெர்மாகூல்’ எனும் அட்டையாலும், எவ்வளவு அழகிய வேலைபாடு கொண்ட கட்டமாக இருந்தாலும், அதை அப்படியே செய்துவிடுவார்.

அலங்காரத்துக்கு சரிகைத் தாங்கும், பாசிமணிகளும் அவருக்கு உதவும். மைகூர் பிருந்தாவனம், திப்புகல்தான் கோட்டை, ராஜஸ்தான் அரண்மனை, டெல்லி செங்கோட்டை, தாஜ்மகால் என்று, ஏராளமான கட்டங்களை இவ்விதம் கலைநயத்துடன் செய்து வைத்துள்ளார்.

—பருத்தி இக்பால்.